

CASA DE CULTURA LES BERNARDES

LUIS CABRERA MONTES MATÈRIES - SIGNES - SILENCIS

DEL 24 DE NOVEMBRE AL 18 DE DESEMBRE

En el silenci de la nit.

105,5 × 120,7

En portada: L'altre banda del mirall. 89 × 135,5

Fotos: Ran-el Cabrera

Intentar acostar aquestes obres als espectadors mitjançant les paraules, dites o escrites, és molt difícil per mi. Les paraules no són el material adequat per acoblar les meves inquietuds i emocions; però no vull ser indolent o arrogant amb aquells que vulguin conèixer la meua obra. Aclareixo que no hi ha res a "comprendre" des de la dialèctica de les paraules. Són el que són i també el que sentim quan les observem, l'enigma, que contingut en la seva explícita materialitat, la transcendeix... el que fa que les sentim com a obres d'art.

Els títols pertanyen al camp de la intencionalitat intel·lectual. Elucubracions interessades en la provocació o el suggeriment de la comunicació entorn de preocupacions i vivències llunyanes de l'obra en ella mateixa. Claus per a la intuïció i la imaginació.

En aquesta exposició es presenten obres del període 1989-1995. S'hi evidencia una certa variabilitat, tant en la composició com en el tractament plàstic dels elements. Durant aquest temps he anat experimentant amb diversitat de materials, immers en un procés de síntesi en el qual s'han accentuat l'austeritat tant cromàtica com formal. En l'ésser i en la manera de fer d'acord amb el meu modus particular de sentir i entendre hi ha el factor comú d'aquestes obres, aquest és el meu estil. La llibertat és inherent a les meves motivacions estètiques.

Un cop dit això, s'ha de tenir en compte, que el que he expressat és només una combinació de paraules, aproximades i equívokes, que signifiquen ben poca cosa en comparació amb el plaer estètic que no s'aconsegueix entendre i no necessita justificació perquè és part d'allò diví que tenim els humans.

Intentar aproximar estas obras al espectador por medio de palabras, dichas o escritas, me resulta muy dificultoso. Las palabras no son el material adecuado para ensamblar mis inquietudes y emociones; pero no quiero parecer indolente o arrogante para con aquellos que quieran conocer mi obra.

Aclaro, en ellas no hay nada que "comprender" desde la dialéctica de las palabras. Son lo que son y también lo que frente a ellas seamos capaces de sentir, ese algo enigmático que contenido en su explícita materialidad la trasciende... lo que hace que se las sienta como obras de arte. Los títulos pertenecen al campo de la intencionalidad intelectual; elucubraciones interesadas en la provocación o sugerencias a la comunicación en torno a preocupaciones y vivencias ajenas a la obra en sí. Claves para la intuición y la imaginación.

En esta exposición se presentan obras del período 1989-1995; en ellas se evidencia cierta variabilidad, tanto en la composición como en el tratamiento plástico de los elementos; durante este tiempo he experimentado con diversos materiales, evolucionando en un proceso de síntesis que ha acentuado la austeridad cromática y formal. En el ser y hacer conforme a mi particular modo de sentir y entender se encuentra el factor común de estas obras, ese es mi estilo. La libertad es inherente a mis motivaciones estéticas.

Dicho esto, téngase en cuenta que, lo expresado es tan sólo un ensamblaje de palabras, aproximadas y equívocas, las cuales poco significan comparadas al placer estético que no se consigue entender y no necesita justificación porque es parte de eso que de divino, tenemos los humanos.

La raó de la bogeria.

32 × 27

La raó de per.

48,2 × 32

Del temps la utopía i la inòpia.

99 x 135,5

A la contraportada: El cadàver de la utopía. 27 x 29,6

41

Carrer Major, 172 - 17290 SALT. GIRONA - Tel. 23 46 95

INAUGURACIÓ A LES 8 DEL VESPRE

Horaris

Feiners: de 10 a 1 i de 5 a 10
Dissabtes: de 10.30 a 1 i de 5 a 9
Festius tancat